

Oblaky letia

Jozef Krištof

Oblaky bežia niekam do ďaleka,
oblaky plynú, nikto nevie kam,
kebych to vedel, kam tie mraky letia,
kebych to vedel, išiel by som tam.

Oblaky letia od večera k ránu
a je im jedno, kam ich vietor hnal,
pobežím s nimi na hociktorú stranu,
len nebyť s tebou, nevidieť tvoj žiaľ.

Oblaky pôjdu cez hory a cez les
voľakde v diaľke končí sa ich púť.
Všetko raz končí, iba ty to nevieš
a nechceš na mňa, nechceš zabudnúť.

Oblaky večer planú ako ohne,
počkajú na mňa hore na horách
počkajú na mrak, čo sa tu raz pohne,
až sa tu za mnou zvíří sivý prach.

Až sa tu za mnou
zvíří sivý prach,
až sa tu za mno-ou
zvíří sivý prach. ,